

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian.24.11C06>

دیدو تپروانیی ئەحمەدی شاکەلی بۆ پێغەمبەری خودا

شەیدا رەشید مەجد، ئەرکان حەسین صەبری

بەشی کوردی، کۆلیژی پەرورەدە، زانکۆی گەرمیان، هەرمێ کوردستان – عێراق

Article Info		پوختە:
Received:	September, 2023	ئەم توێژینە وەبە بە ناوێشانی (دیدو تپروانیی ئەحمەدی شاکەلی بۆ پێغەمبەری خوا) مەبەستمان لە پێغەمبەری کۆتایی جیهان پێغەمبەر (محەمەد) ه. توێژینە وە کە هەولێکە بۆ خستنه رووی، یەکیکە لە ناوەڕۆکە سەرکێبەکانی شیعری کوردی کە ناوەڕۆکی ئابنیه، هەرلەمبەزە بوونی هەیه و شاعیران بە گرنگییە و تیانروانیوو و بەشێک لە دەقەکانی خۆیان بۆ ئەو مەبەستە تەرخانکردوو. شیعەر هەرلە کۆنەو لە سەر دەمی یۆنانیە کەنەو وەگ ژانریکی ئە دەبی بالا لێی روانراو. لە لایەن فەیلەسوفەکان و پەرخنە گران ئە دەبەو هەست بە ئەفسوون و کاریگەرێبە کە ی کراو فرە ئەرک و فرە رۆل بوو. چ وەگ لایەنی هونەری و نەخشانندی وێنە شیعری یان وەگ چیژوو بەهاکە ی، کە شاعیر بەهۆی ئەندێشەو بە کاریگەرێبە و کار دە کاتە دل و دەروونی خۆینەر. هاوکات ئەو کایە معریفیە پرواتیە کە چەندین رەهەندی لە ناوەڕۆکدا هەلگرتوو هەریەک لە و رەهەندانە بیرو ئامانج و مەبەستی تایبەتی خۆی هەیه.
Revised:	February, 2024	
Accepted:	March, 2024	
Keywords		<p>شاعیر، ناوەڕۆک، پێغەمبەر، عیشق، ئەحمەد شاکەلی</p>
Corresponding Author		
<p>Shaida.rashed@garmian.edu.krd arkan.hussein@garmian.edu.krd</p>		<p>(ئەحمەدی شاکەلی) وەگ شاعیرێکی کورد دیارترین شاعیری گەرمیان، بە شیکێ زۆری بەرەمە شیعریکێ ئابنی هەلگرتو، وێستویبەتی لەو رێگەو خوشەوێستی خۆی بۆ ئابن و زاتی پاکێ پێغەمبەر (محەمەد) (د.خ) دەربیریت، راپەلێکی پەیوەندە دروست بکات، بەهۆیەو سیفاتە جوان و پاکەکانی ئەو زاتە لە رێگە دەقەکانیەو بۆ خۆینەر بەیان بکات و سودێکی رۆحی و دنیایی بە خۆینەر بگەیهنی. ئەم توێژینە وەبە لەم گۆشەنیکایەو لە دەقەکانی (ئەحمەد شاکەلی) ئەدووی و ئەم لایەنە کێر دەتە ئامانجی سەرەکی خۆی. توێژینە وە کە دابەش دەبیت بەسەر دوو بەشدا، بەم شێوێه:</p> <p>بەشی یە کەم: بەشیکێ تپوریە و ئامازەبە کمان بە ژبانی تایبەتی شاعیر داو، هەر وەها تیشکمان خستو تە سەر دەرکەوتە ی زاتی (پێغەمبەر) لە قورئانی پیرۆز و قونانغی شیعری کلاسیکی و شیعری نوێ و هاوچەرخ لە ئە دەبی کوردیدا.</p> <p>بەشی دوو هەم: بەشیکێ پراکتیکی بە شێوێه کێ ورد و پوخت بە نموونە دەقە شیعریەکانی شاعیر کارمان لە سەر دەرکەوتە ی پێغەمبەر کردو. لە ئەنجامدانی لیکۆلینە وە کەماندا، رێبازی وەسفی شیکاری بە کار هاتو، لە کۆتایدا پوختە ی توێژینە وە بە زمانی عەرەبی و ئینگلیزی، ئەنجامەکان و ئەو سەرچاوانە ی بە کارهینراو خراونە تە رو</p> <p>بەشی یە کەم: ئەحمەدی مرۆف و شاعیر</p> <p>کاتیک روو لە شاعیر و عاریف و خواناسیکێ وەگ (ئەحمەد شاکەلی) دەکەیت، نابیت ئەو لایەنە ی ژبانی فەرامۆش بکریت، دەبیت لە کەتواری ژبانی خۆی و نەتەو کە ی و هەموو مرۆفایە تپیه و لپروانی. بۆ ئەم مەبەستە، سەرەتا روو لە ژبان و قونانغەکانی تەمەنی شاعیر دەکەین، کە زەمینە ی دروستبوونی ئەزمونە جیاوازهکانی شیعری شاعیر بوون.</p>

پێشەکی:

(ئەحمەدی شاکەلی) وەگ شاعیرێکی کورد و یەکیک لە دیارترین شاعیرانی گەرمیان، بەشیکێ زۆری بەرەمە شیعریەکانی رەهەندی ئابنی هەلگرتو، وێستویبەتی لەو رێگەو خوشەوێستی خۆی بۆ ئابن و زاتی پاکێ پێغەمبەر (محەمەد) (د.خ) دەربیریت، راپەلێکی پەیوەندە دروست بکات، بەهۆیەو سیفاتە جوان و پاکەکانی ئەو زاتە لە رێگە دەقەکانیەو بۆ خۆینەر بەیان بکات و سودێکی رۆحی و دنیایی بە خۆینەر بگەیهنی. ئەم توێژینە وەبە لەم گۆشەنیکایەو لە دەقەکانی (ئەحمەد شاکەلی) ئەدووی و ئەم لایەنە کێر دەتە ئامانجی سەرەکی خۆی. توێژینە وە کە دابەش دەبیت بەسەر دوو بەشدا، بەم شێوێه:

بەشی یە کەم: بەشیکێ تپوریە و ئامازەبە کمان بە ژبانی تایبەتی شاعیر داو، هەر وەها تیشکمان خستو تە سەر دەرکەوتە ی زاتی (پێغەمبەر) لە قورئانی پیرۆز و قونانغی شیعری کلاسیکی و شیعری نوێ و هاوچەرخ لە ئە دەبی کوردیدا.

بەشی دوو هەم: بەشیکێ پراکتیکی بە شێوێه کێ ورد و پوخت بە نموونە دەقە شیعریەکانی شاعیر کارمان لە سەر دەرکەوتە ی پێغەمبەر کردو. لە ئەنجامدانی لیکۆلینە وە کەماندا، رێبازی وەسفی شیکاری بە کار هاتو، لە کۆتایدا پوختە ی توێژینە وە بە زمانی عەرەبی و ئینگلیزی، ئەنجامەکان و ئەو سەرچاوانە ی بە کارهینراو خراونە تە رو

بەشی یە کەم: ئەحمەدی مرۆف و شاعیر

کاتیک روو لە شاعیر و عاریف و خواناسیکێ وەگ (ئەحمەد شاکەلی) دەکەیت، نابیت ئەو لایەنە ی ژبانی فەرامۆش بکریت، دەبیت لە کەتواری ژبانی خۆی و نەتەو کە ی و هەموو مرۆفایە تپیه و لپروانی. بۆ ئەم مەبەستە، سەرەتا روو لە ژبان و قونانغەکانی تەمەنی شاعیر دەکەین، کە زەمینە ی دروستبوونی ئەزمونە جیاوازهکانی شیعری شاعیر بوون.

تەوهرى يەكەم: كورتەبەك لە ژبانی شیخ ئەحمەدی شاکەلی

شیخ ئەحمەدی كوری شیخ محەمەدی كوری شیخ سەعیدی شاکەلە، لە سالی (1919/1902) زایینی لە دەشتی گەرمیان و لە گوندی (شاکەل)¹ لە خێزانێکی ناین پەرور دەیتە دنیاوە. (کاکەبی، 2009: 13)، کە خاوەنی تەکیبە و مزگەوت و خانەقابوون، وەك قوتابخانەبەك رۆژنێکی گەرمی هەبوو لەخۆ پێگەیاندا و بەناوبانگ بوون، چونکە ژمارەبەكی زۆر لە خەڵکی هاتوچۆی تەکیبە و خانەقاکەیان کردووە. لە رینگەبەكە و خواسە ئابنی ئەدەبیبەکان گەنگەشەدەکران. " (شیخ ئەحمەد) هەر بە مندالی دەخریتە بەر خۆیتدنی مەلایەتی، وانه ئابنیهکان لای مامۆستایانی شاری کەلار وەك (مەلا ئەحمەد کەلار، مەلا قادری سوڤی) دەخوینیت. بۆ برەودان بە خۆیتدنی و وەرگرتنی زانست و زانباری زیاتر، دەچیتە شاری سلێمانی و لای (مەلامحیدین) دەبیتە شاگرد.

شاعیر گەنجیکی وشیار و کارامە بوو، هەر لە تەمەنی گەنجیبەهەو حەوسەلەئی نوسین و شەیدای خۆیتدنهووە بوو. شاعیر خۆی ئاماژەیی بۆ دەکات "گەنجیکی بەشەوق بووم هەوای نوسین و ئەدەبیاتم زۆرتر بوو، لە خۆیتدنی مەلایانە و هەوسەیی تیکلای ئەهلی دونایش بووم." (س.پ: 14). شاعیر شەیدای رێبازی نەقشەبەندی بوو و ئاشقی بە تینی باوەر و رێ و رنجکەیی (شیخ عەسمانی بیارە) بوو.

(شاکەل) ئەو شوینەیی شاعیر تێیدا ژیاو، لە سالی (1987\1988) لە لایەن رژیمی بەعسی لەناوچووە دووچاری روخاندن و کولکاری دەبیت، کارەساتی ئەنفالیش بەسەر ئەم ناوچەبەدای دەیت و دانیشتوانەکەیی بە گەنج و پیرەو بەر ئەو شالووە نەگریسە کەوتوون، بەلام خەڵکە خۆراگرەکەیی ئەم ناوچەبە ناومید نەبوون، لە دواي راپەرینە مەزنەکەیی سالی (1991) دهباتەکانی بوژانەو ئەم ناوچەبەدای دوبارە بووژایەو و چاوی بە ئازادی هەلئیناوان دانیشتوانەکەیی سەرەتای ژبانیکی ئاسودەیان بینی و هەناسەیی ئازادییان هەلمژیی.

سەبارەت بە لایەنی خێزانداری، شاعیر خاوەنی دوو هاوسەر بوو، خێزانی بەکەمی بە ناوی (نازدار) کچی (ئێبراهیم ئاغای پالانی) بە و هاوسەری دوویمی بەناوی (مەریەم) کچی (حەکیم قادر بەرزنجی) یە، خاوەنی چوار کور و سێ کچە.

ئەحمەد شاکەلی لە تەمەنی شاعیر نوسینی خۆیدا، بەرھەم و نوسینەکانی لە گوڤاری (گەلاوێژ و هەتاو، دەنگی گیتی تازە) بڵاو کردووەتەو، هەرھەوا ئەندامیکی چالاکي ریکخراوی (ھیوا) بوو.

شاعیر لە تەمەنی لاوتیتیدا ناوهرۆکی شیعەرەکانی زیاتر مەیلیان بەلای کوردایەتی و نیشتمانبەرەویدا رویشتو، ئاوانی ئازادی و سەریبەخوی گەلەکەیی بوو، بەلام لە قوناغەکانی کۆتایی تەمەنیدا زیاتر مەیلی خواپەرستی و بلیسە و عیشقی حەقیقی دەرونی شاعیری تەنیوو.

تەوهرى دووم: پێغه مەبرناسی**یەكەم: پێغه مەبر لە قورئاندا**

بەیامبەری ئیسلام لە قورئاندا لە لایەن خودای مێهرەبانەو، چەندین جار، بە چەندین شیوێ بانگ کراو. ئەمەش دەگەریتەووە بۆ مەرتەبە و مەقامی بەرزیی ئەم پێغمەبەرە لە لای خودای دلۆفانەو. گەر لێرەدا سەیری زۆرینەیی زۆری پێغمەبەرانى پێشوتەر بکەین، دەبینین کە لە کاتی گێرانەووی سەربوردەیی ژبانیان لە قورئانی پیرۆزدا، بە ناوی خۆیان بانگراون، بۆ نمونە (ئادەم، نوح، ابراهیم، موسا، عیسا) درودی خودا لەسەر هەموویان، بەلام کاتیک نیدای خودا دەگاتە سەر بەیامبەر ئەوا ئیتر ناوھینانی لە پال ناوھینانی راستەخۆدا، بە چەندین ناو و سیفاتی دیکە بانگکراو، کە تاییبەتەندی و جیاوازی و گەرەبەیی ئەم پێغمەبەرە دەردەخات. لێرەدا بە وەرگرتنی هەندیک لەو نایەتانی قورئانی پیرۆز لە سورەتە جیاوازانەکاندا، ئەم گەرەبەییەمان زیاتر بۆ روئدەبیتەو:

1- **رەسول اللہ:** یەکیک لە بانگکردنەکانی خودای دلۆفان بۆ بەیامبەر کە لە چەندین نایەتی قورئاندا دووبارە دەبیتەو، بانگکردنە بە (رسول اللہ)، وانه پێغمەبەری خودا، بۆ نمونە لە سورەتی الماندە، دەفەرمویت (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْتَرْعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَابِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ) (المائدە: 5: 114)، وانه (ئەي پێغمەبەری خودا ئەو کەسانە دل تەنگت نەکەن، کە لە بێبەریدا تێرەوی دەکەن راو بۆچوونی خۆیان دەخەنە پێش بریار و فەرمانی خوداوە) (مەحمود، 2102: 210). بە پێی ئەم نایەتە خودای گەرە جۆرە دلدانەووەکی بەیامبەر دەکات کە دلتنەنگ نەبیت بەو هەلوئەستەیی بێباوەران، وە بە پێغمەبەری ناوی دەهینیت. لە سورەتی الأحزابدا دوبارە بە پێغمەبەری خودا بانگکراو لە لایەن خودای خاوەنی زەمین و ئاسمانەکان و دەفەرمویت (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) (الأحزاب، 21: 33)، وانه (بەرەستی بەیامبەری خودا چاکترین نمونەیی رێک و پێکی و سەرەشقە بۆتان، دەسا ئێوەش لە هەموو نمونەکانی ژبانتاندا چاوی لێبکەن) (کثیر، 2104: 356)، سەرەرای ناوھینانی بە پێغمەبەر، لێرەدا خودا داوا دەکات کە ژبانی بەیامبەر بکەنە نمونە و سەرەشق و بە جیبیی ئەو دا هەنگاو بنەن، چونکە ئەو بالاترینی نمونەییە لە جوانیەکاندا.

2- **يا أَيُّهَا النَّبِيُّ:** جۆرێکی تر لە بانگکردن و ناوھینانی بەیامبەر لە لایەن خوداوە بریتییە لەم بانگکردنە، کە بە واتای ئەي بەیامبەر یان ئەي پێغمەبەر دیت. لە سورەتی الأنفالدا خودای گەرە لە دوو نایەتی یەك لە دواي یەكدا پەيام دەنێریت و دەفەرمویت (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) (الأنفال، 8: 315)، وانه (ئەي بەیامبەر، تۆ هەر خوات بەسە بۆ چاودێری و پاراستن وە ئەو بروادارانەش واپەرەوویت لێدەکەن) (مەحمود، 2012: 315). بە پێی ئەم نایەتە خودا لێرەدا دلناییی متمانە بە مجد (د - خ) دەبەخشیت، ئەو هەش بەو هی کە من دەتپارێزم و چاودێریش دەکەم، ئەمە هەر بۆتو، بەلکو لە کۆتایی نایەتەکەدا دلناییی زیاتر دەدات بەو هی ئەو بروادارەشی پەرەووی لە تۆ بکات، ئەو هەر خودا بەسە. نایەتی دواتری دیسان خودا بە ئەي بەیامبەر نیدا دەنێریت و دەفەرمویت (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبْرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ) (الأنفال، 8: 185)، وانه (ئەي بەیامبەر هانی ئیمانداران بەدە بۆ جەنگ، ئەگەر ئێوە بیست کەسی خۆراگر بن، ئەوا دەتوانن زāl بن بەسەر

¹ شاکەل: ئەم ناوچەبەدە کەوتتە نێوان ناحیەیی (سەر قەلە) و شاری (کەلار) هەو، گوندەکانی بریتین لە (شاکەل، سەیدە، کارنە، کەوا چەرموو، عەولاقوت، دێ بنە) لە دلسۆزی و خۆشەویستی بۆ ئەو شوینەیی تێدا ژیاو نازناوی (شاکەلی) ی بۆخۆی هەلئێاردو.

- دوو سهد كهس له وانددا) (**امين، 2020:402**). دواى پيدانى دننيابي پاراستن و چاوديرى له لايهن خودا، دواى نهوه داوا له په يامبهر دهكات هانيان بدات بو جهنگ، بهو مهرجهى خوږاگر بن، كه بيست لهو ئيمانداره خوږاگرانه دهتوانن زال بين بهسهر دوو سهد كهس له بيباوهره كانددا. دياره ليره دا بو پيشاندانى گه وره پي هم پردهى نيوان خودا و ئيمانداران، سه رها تا به دننيابي پيدان و دواتریش به هاندان پالپشتى خوږى بو په يامبهره كهى دوبات ده كاته وه.
- 3- **عبد** : به كيكي تر لهو شيوازانهى كه مجد (د - خ) پي بانگراوه بريته له وشهى (عبد)، به ماناى (بنده) ديت. له قورثانى پيروردا له چهندين جيگه دا به بنده باس له پيغه ممبره كراوه. له سورهت البقره خوداى روزهدر ده فهرمويت (**وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ**) (البقره، 2:23)، واته (نه گهر دوو دئيه كتان هه يه سه بارت بهم قورثانه كه دامانه زاننده بو بندهى خويمان، فهرمون يهك سورهت وهك نه مه بهيئن، نه گهر راست دهكهن) (خال، 1969:64). خودا به بنده ناوى په يامبهر دههينيت و دهيكات به منته له سهر بيباوهران، نه وهتا ئيمه قورثانمان بو بنده يه كمان ناردوه، دهى فهرمون ئيوه كوئينه وه به هه موو رهوانيت و به توانا و شاعيره كاتانه وه بزنان ده توانن ته نها يهك سوره تيش بلين، خوږى له خويدا ناوهينان به بنده لهم نايه تدا بو نه وه يه لهو سه رده مه دا بنده نه رز و بونيكى نه بوه، به لام لاي خودا له مهرته بهى وه رگرتى سروس و په يامدايه. يه كه م نايه تي سوره تي الكهف، به كيكي تره لهو جيگه يانهى خودا به بنده قسه له گهل پيغه ممبره دهكات. لهم نايه تدا باس له قه درگرتى قورثان و سوپاس كردنى خودايه له وهى كه به پي هه بوونى هيج كه موكورتيهك بندهى خوږى به رهوا بينويه و په يامى بو ناردوه، ده فهرمويت (**الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا**) (الكهف، 18:293)، واته (سوپاس و ستايش بو نهو خودايه كه هم قورثانهى بو سهر بندهى خوږى دابه زاننده، هيج كه موكورتيه كيشى تيدا نيه) (**امين، نيه: 293**).
- 4- **مجد** : په يامبهر وهك ته واوى په يامبهرانى ناوهينراو له قورثاندا به ناوى خوئيه وهاتوه، به لام به هه بوونى يهك جياواوى له گهل ته وانى تردا، نه ويش هه بوونى سيفاتيكي له گهل ناوه كهيدا، كه ده رخرى نه وه يه پله و جيگه يه كي تايه تي لاي خوداى گه وره هه بوه. خوداى پايه بلند ده فهرمويت (**وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا ۚ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ**) (ال عمران، 4:144)، واته (موحه مه د هيج كه سيكي نيه ئيلا پيغه ممبره يهك، له پيش زه مانى نه ويشدا چهندين پيغه مبرى ديكه هاتوون، نايه نه گهر نهو بمرت يان بكوژريت، وه رنه گه رين له سهر پاژنه تان بو دواوه؟) (موده ريس، 1389:136). ليره دا خودا پيمان ده نيت راسته كه سيكه كه بيكه سه بهو مانايه ي هيزيكي گه وره ي خيله كهى له پشتى نين و نه مه ش بو سه رده مى خوږى بيكه سه بو، به لام به شايه تيدانى خودا نهو پيغه ممبره وهك پيغه مبرانى پيش خوږى، هتد
- له جيگه يه ي ديكهى قورثاندا ده فهرمويت (**مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا**) (**الأحزاب، 33:40**)، واته (مجد باوكى هيج يه كيكي له ئيوه نيه، په يوه ندى نيوان مجد و موسولمانان، په يوه ندى پيغه ممبره به گهل و ئومه ته كه يه وه، هه روه ها مجد فوروستاده و ره وانه كراوى خوايه و كوئا پيغه مبريه سه) (**عبدالعزيز، 2010:26**). نه مه ش جه ختكرنده وه يه كي ديكهى خودايه له سهر په يامبهر و راسته وخوږى دواى ناوهينانى ناگدارى باوه رداران ده كاته وه كه پيغه ممبره و كوئا دانه شيانه.
- 5- **هاورى** : (**مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ**) (النجم، 53:2)، واته (نهو هاوه لهى ئيوه، كه سايه تيه كي گومرا و سه رليشيوواو نيه، له بهرنامه ي راست و دروست لايته دواوه) (**امين، 2020:361**). هم ناوهينانهى هاوريه بو نه وه يه به هاوه له كان بلت و تيدان بگه يه نيت كه موحه مديش وهك نه مان مروقه، به لام گومرا نه بوه، يان توشى سه رليشيووان و حاله تيكي لهو جوړه نه بوه كه له بهرنامه ي راست و دروست لابتاد. بو يه هاورى و هاوه لاني ره فتار و خوه كانى پيغه ممبره كانى گرتبوو، به شيوه يهك مه حوى، مه دينه به پيغه ممبره رستان ده چوئيت.
- 6- **المزمل** : (**يَا أَيُّهَا الْمُرْمَلُ**) (المزمل، 73:1)، واته (نهى نهو كه سهى كه خوټ داپوشيوه، نهى مجد، نهى فورستاده) (**قطب، 2015:338**). لهم نايه تدا خودا وه سفى حاله تي جه ستبه ي په يامبهره كه يمان بو دهكات و ده نيت، نهى نهو كه سهى له رزت ليها توه، دياره له حاله تي له رز ليها تندا بوه، ناگدارى ده كاته وه كه هه نبتيت و لهو حاله ته جه ستبه يه رابيت، چونكه نهرك و كارى گرنگرتى هه يه بيكات.
- 7- **المدثر** : (**يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ**) (المدثر، 74:1)، واته (نهى نهوه ي جلجلى خهوت له خوټ پيچاوه، نهى په يامبهر) (**مه حمود، 2012:920**). ديسان ناگدار كردنه وه يه و هوشيار كردنه وه ي راسته وخوږى په يامبهره، كه لهو حاله ته ي ده ريجيت و جلى خه و له خوږى بگاته وه، له حزه جه ستبه يه كان دوربكه و پته وه و روو بگاته ديوانى مه عشوق و نوټر بكات.
- 8- **ئه حمه د** : (**وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ**) (الصف، 61:6)، واته (عيساى كورى مه ريه م فه رومى، نهى بهنى ئيسرايل من پيغه مبرى خودام و بو لاي ئيوه ره وانه كراوم هه روه ها موژده تان لبيت پيغه مبرى له پاش من ديت ناوى نه حمه ده) (**موده ريس، 1389:255**)، هم حاله ته له قورثاندا بهس يه كجار ده بينريت، نه ويش باس كردنى مجد (د - خ) له سهر زمانى پيغه مبرىك له پيش خوئيه وه، يه كيكي لهو ناوانه ش كه په يامبهرى پيبانگراوه بريته له نه حمه د.
- 9- **ئاده مى** : (**قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا**) (الكهف، 18:110)، واته (بلن بهو بيباوهرانه، كه منيش ئاده ميكي و به شه ريكم وهك ئيوه، هيج جياوازيه كم له گهل ئيوه نيه، ته نها نه وه نه بيت خودا فيرم دهكات و له ريگه ي سروه وه ده يگه يه نيت ده ستم) (**عبدالعزيز، 2010:32**). په يامبهر روو له بيباوهران دهكات و ده نيت، منيش وهك ئيوه نه وه ي ئاده مم و به شه رم به ته عيره قورثانيه كه، ته نها جياوازيمان هاتنى سروه. خودا ليره وهك ده رسيك په يامبهر ده كاته نمونه بو بيباوهره كان بو نه وه ي تيبگه ن په يامه ينه ره كه يان شيت و ساحير و جادوكه نيه و سهر به هه مان جنسى ئاده مي زاده. به مشيوه به خوداى خواهنى زيان و مردن، به چهندين جوړ و هه ر جاريكيش بو مه به ستبيكي دياريكراو روو له په يامبهر دهكات و ده سكاته نمونه بو باوه رداران و بيباوهران، بو نه وه ي لى رابميئن و له وه وه روگه و ئامانج و دنيايى خوږيان و خانه واده كانيان بگوړن.

دووهم / پیغمبهر له شیعری کوردیدا:

ئەدەب بە درتژایي میژووی مروفایه تی به کیکه لهو بواره گرنگانهی که هه‌میشه جیگه‌ی بایه‌خ و گرنگی پیدان بووه. ئەم بواره رۆلی سهره‌کی و بنه‌ره‌تی هه‌یه له هۆشیارکردنه‌وه‌ی چینه‌کانی کۆمه‌ل و پێشخستی بیرو مه‌عریفه. له ئەنجامی قوڵبوونه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ئەدەب به لایه‌نه‌کانی تری هونه‌ره‌وه، چه‌ندین رێبازی ئەده‌بی و ره‌خنه‌ی سه‌ریانه‌له‌داوه، که سه‌ر ئەنجام بوون به هۆکاری گه‌شه‌سەندنی توانا‌کانی مروف له بوا‌ری داهینانی ئەده‌بیدا. هه‌ر قو‌ناغیک له قو‌ناغه‌کانی ئەده‌بی کوردی شاعیران هه‌ولیانداوه به‌ره‌مه‌که‌نایان سیماو ناوه‌رۆکی ئەو قو‌ناغه له خۆبگریت. به‌کێک لهو ناوه‌رۆک و سه‌رچاوه‌ شیعریانه‌ی ئی‌مه ده‌مانه‌وت هه‌لو‌ستە‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، ناوه‌ره‌کی ئاینیه.

عیرفان و شیعری و فه‌ره‌ه‌نگی کوردیمان وه‌ک ئەده‌بیاتی هه‌ر نه‌توهه و گه‌لێکی دیکه، ده‌شیت ئاوینه‌یه‌ک بێت بتوانین خۆمانی تیدا ببینینه‌وه، وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مەند و پر له مه‌عریفه‌ت و جوانی، ته‌ژی له عیشق و موحیبه‌ت و رۆحانیه‌ت و ناسکی سو‌دی لی‌وه‌ریگرین، له ناو ئەو باخه‌شدا سه‌ده‌ها گۆل بچینه‌وه، دونیای رۆشنی‌ری و مه‌عریفی‌مانی پێ ناوه‌دان و فره‌ره‌نگتر و قه‌شه‌نگتر بکه‌ین. ده‌کریت له ئەزمو‌نی قو‌لی شاعیرانمان وان‌ه‌ی رۆحانیه‌ت و سو‌تان و مامه‌له‌ی عاشیقانه‌ فیرین، ئەمه‌ش به رۆچوونی قو‌ل و خو‌ندنه‌وه‌ی فره‌ره‌ه‌نده‌وه‌ دپته‌ دی. (بۆ باسکردن و تامکردنی ئەم باب‌ه‌ته‌ ده‌رکه‌وته‌کانی په‌یامبهر له شیعری کوردیدا ده‌بیت بچینه‌ ناو دنیای شیعره‌وه) (غریب، 2012:3).

(ره‌نگه ئەده‌بیاتی کوردی تاکه ئەده‌بیاتیک بێت له نێو نه‌توهه موسو‌لمانه‌کاندا زۆرتری ئه‌و ئەده‌بیاته ده‌چیته نێو خان‌ه‌ی ئەده‌بیاتی ئاینی و عیرفانه‌وه. ته‌نانه‌ت باب‌ه‌تێکی ئەوه‌نده عه‌نتیکه‌یه که فه‌یله‌سو‌فیک وه‌ک سه‌ید حسن نصر زمانی کوردی به زمانی جوانی ئەده‌بیات پێشان ده‌دات، هه‌ندیک له رۆژه‌لاتناسه‌کانیش زمانی کوردیان به زمانی شیعری وه‌سف کردوه، بۆیه ئەوه‌ی ناوانراوه شیعری کلاسیکی کوردی، ده‌توانین ناوه‌که‌ی بگۆرین و بیکه‌ین به شیعری عیرفانی کوردی). (س، پ: 21) به‌م پێیه ئەم ئەده‌بیاته که زۆری‌نه‌ی روی له شیعره، له ناو شیعرشیدا پیا‌هه‌له‌دان ئاینی پیا‌یه‌کی سه‌ره‌کی و گرنگ و پر به‌ه‌ایه، گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که تا ئیستا له روی ئەکادیمی‌ه‌وه به‌وشیوه‌یه‌ی که پێویسته ئاوری لینه‌دراوه‌ته‌وه. بۆ زیاتر رو‌نکردنه‌وه و پێشاندانی شیعری کوردی یان شیعری عیرفانی کوردی یان په‌یوه‌ندی ئاین به شیعره‌وه، وردتر ئەو شیعرا‌نه‌ی بۆ پیغمبهر نوسراوه، چه‌ندین نموونه له شیعری شاعیره‌کانمان وه‌رده‌گرین و رافه‌یان ده‌که‌ین.

پاری په‌که‌م / پیغمبهر له شیعری کلاسیکدا

شیعری کلاسیک وه‌ک پێشتر وترا، ده‌کریت ناوی شیعری ئاینی یان عیرفانی لی‌نریت. له‌م سو‌نگه‌یه‌وه به‌شێکی زۆری شاعیرانی دنیای کلاسیکی ئی‌مه، به‌شێکی گرنگیان بۆ باس کردن له که‌سایه‌تی په‌یامبهر ته‌رخان کردوه. ئەم پیا‌هه‌له‌دان و وتن به‌ه‌لالی شێخه‌که‌یان که محمه‌د بۆ ئەوه‌ بووه که بلین ئی‌مه‌ خاوه‌ن ئەو پیغمبهرین، ره‌فتار و کردار و هه‌ئسو‌که‌وته‌کانی به‌م شێوه‌یه‌ بووه، که ده‌کریت تا رۆژی دوا‌ی نمو‌نه‌ی به‌ه‌لالی بێت، وه‌ک کانی نا، به‌ئکو وه‌ک ده‌ریا، نوری نبوه‌ت و به‌خشینه‌کانی شه‌پۆل بدات.

مه‌حوی سه‌رتۆپی شاعیرانی کلاسیکی ئی‌مه‌یه، که له چه‌ندین جیگه‌ی دیوانه‌که‌یدا به وه‌سفه‌ ناوازه و جوانه‌کانی، شو‌به‌اندنه‌ بپو‌ینه‌کانی، توانیوه‌تی زۆر شاعیرانه و عاشقانه وینای په‌یامبهر بکیشیت، هه‌ر له شێوه‌ی و به‌ه‌لالی و سه‌روسیماره، تا ده‌گات به‌ خو‌اردن و جل و به‌رگ و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل یار و نه‌یاریدا. مه‌حوی له سه‌ره‌تای قه‌صیده‌ی به‌حری نورد، که ناوانی قه‌صیده‌که به‌ به‌حری نور، وینا‌کردنی ئەم که‌سایه‌تیه‌یه که به‌حریکه له نور بۆ خۆی پێویستی به‌ له‌سه‌ر وه‌ستانێکی زۆر هه‌یه، که له توانای ئەم تو‌نێنه‌وه‌یه به‌ده‌ره، ده‌فه‌رمو‌یت:

((و صلی الله علی)) ئەو به‌حری نووری عیلم و عیرفانه

که ده‌رکی غه‌وری نا‌ک ((غیر علم الله سبحانه))

(مه‌حوی، 1391:502)

سه‌ره‌تا شاعیر سه‌له‌واتی خودا له‌سه‌ر په‌یامبهر ده‌دات، دواتر به‌یانی ئەوه ده‌کات که په‌یامبهر، به‌حره، جا چ به‌حریکه؟ به‌حری نوری عیلم، عیلمیک ئاو‌یزان و تیکتالو له‌گه‌ل عیرفان، نه‌ک عیلمیک که ته‌نها زانیاری بێت، جا له‌گه‌ل ئەم تابه‌تمه‌ندیانه، هه‌چ که‌سێک توانای ئەوه‌ی نه‌یه که له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا چه‌ن قو‌له، ته‌نها زاتی خودا نه‌بیت، که‌س توانای بینینی ئەم هه‌موو رۆچوونه‌ی نه‌یه. به‌یه‌ک دپه‌ر شیعری مه‌حوی ده‌رگی دنیایه‌کی جیاواز له بینینی په‌یامبهردا بۆ خو‌ننه‌رانی ده‌کاته‌وه، که مامه‌له‌که‌ گه‌وره‌یه و پێویسته واش لی‌پروانین. ته‌حسین حه‌مه‌ه‌ غه‌ریب له‌م باره‌وه ده‌نیت (ئە‌گه‌ر ئی‌مه به‌یه‌کێک له‌و ئەسه‌پانه‌ که له سو‌ره‌تی العادیاتدا هاتوه که تێرپه‌وه و هه‌رچی بکه‌وێته ژیر سمیان وردی ده‌که‌ن، ئە‌گه‌ر ئی‌مه سواری ببین و تا به‌یانی عاشیقانه بسورپێنه‌وه، به‌ئکو تا کۆتا رۆژی ته‌مه‌نمان خێرا برۆین، هه‌شتا تو‌زقائیک له نوری ئەو عیلم و عیرفانه‌مان نه‌برپوه، که ده‌رکی غه‌وری نا‌ک غیرعلم الله سبحانه) (غریب، 2012:36).

((و صلی الله علی)) ئەو زاتی پایی قودسی ئایاته

(س، پ)

که ئەخلاق په‌سه‌ندیده‌ی جه‌نابی حه‌یی مه‌نانه

مه‌حوی به‌و دپه‌ر له وه‌سفرکردن رازی نابیت و به سه‌لوات دان ده‌ستپێده‌کاته‌وه و په‌یامه‌ینه‌ر ده‌چو‌نیت به‌ زاتیک، که به ئایاتی خودایی پاکیه‌تیکه‌ی شابه‌تی له‌سه‌ر دراوه، له نبوه‌ دیزی دووه‌مدا، ئەم پاکیه‌تیه‌ ده‌بیته ئەخلاق، که خودای خاوه‌ن سیفاتی حه‌ی و مه‌نانه‌ په‌سه‌ندی کردوه. شاعیر له‌م قه‌صیده‌یه‌دا زۆر ورد و لیزانه، وینایه‌کی ته‌واوه‌تی کردوه بۆ ئەم که‌سایه‌تیه‌ جیهانییه، هه‌رچه‌نده دوا‌ی ئەم هه‌موو پیا‌هه‌له‌دان هه‌شتا باس له‌وه ده‌کات که ئەم که‌سی: نالائیکه و شابه‌ن به‌وه نه‌یه قه‌له‌می بپته‌ مه‌یدان و له‌ حزوری گه‌وره‌کانه بۆ په‌یامبهر بنوسیت، وه‌ک ده‌نیت:

چ مه‌دحیکت بکه‌م لائیک به‌ تو ((یا خیر خلق الله))

منی بپخیری نالائیک، که جه‌ریلت سه‌ناخاوه (س، پ، 1391:505)

حه‌زه‌رتی مه‌حوی خۆ به‌ ناچیز و نالائیک ده‌بینیت، که وه‌سفی پیغمبهر بکات، له‌به‌ره‌وه‌ی مجد (د-خ) که‌سێکه جه‌ریله‌ئیل که باشتربنی مه‌لائیکه‌کانه وه‌سفی و سه‌نا و ستایشی کردوه، ئەویش له‌و ئایه‌تانه‌ی که بۆی هه‌یناوه و به‌سه‌ریدا خو‌تیندیه‌تیه‌وه، که هه‌ندیک ستایشی راسته‌خۆی په‌یامبهره، وه‌ک ئایه‌تی (و انک لعی خلق العزیم) (القلم، 68:4).

وه‌ک کۆتا دیزی شاعیر ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئەم به‌یته، ده‌نیت:

له گه ل نه م ئیحتیشامه زوهدی دنیایی ته ماشاکه

که یه که لهت نانی جو بوو قوتی، یا خورما دوو سئ دانه (س، پ، 505:1391)

شاعیر و عارفی گه وره مان، مه حوی ده لیت نه م هه موو وه سفهت کرا، جبریل وه سفهت ده کات، حاکمی دورگه ی عه ره بیت، خودا شایه تی له سه رداویتی، به لام نه م مرو فیه هیشتا زاهیدانه ده زی، هیشتا دنیا بریتی نیه له جیگه و مه کانی هه میشه پی، وه نه مه به ره فته ره کانی ده سه لمینیت، به وه ی خوار دنه که ی سه ره پای نه و هه موو گه وره یه، له تی نانی جو بوو، یان له ته نانه جو که نه بوو و دوو یان سئ خورما خوار دنی ژمیک یان رۆژیکی بوو. نه م وینه گه وره له دنیایی شاعیری کلاسیکی ئیمه دا زور روون بوو، به هوکاری نه وه ی هه م دیندار بوون، هه روها له حوجره دا خویندویانه، له به ره ته وه توانیویانه وینه یه کی گه وره پی به ره ورده پی و هونه ری لی ریگه ی شاعیره کانیانه وه بو ئیمه بگواز نه وه.

له ناو شاعیرانی کلاسیکدا، که باسی شاعیری ئایی و وه سفی به یامبه ر ده کریت، ناکریت تیبپه رین و بئخودی مه زن و وردبونه وه کانی بو خسته نه به رچاوی زیاتری به یامبه ر نه بیتریت. (بئخود به گه وره ی نه وانه داد نه تی، که وه سف و پیا هه لدانان هه بووه به پیغه مبه ر، به م شیه وه ناسراوه و خویشی دانی پیداده نیت، وه سفه کانی رواله تی و سه ر زا ره کی نین، پر له ئاه و نه نین، سه ره کبترین باب ته تیش نه وه یه له گه ل سونه تی مه عنه وی پیغه مبه ردا ژیاوه) (غهریب، 2019:42). شاعیر زور عاشقانه و به مامه له یه کی خویندکارانه و فه قیانه ده چیتته خزمه ت به یامبه ری خودا و له پینج خسته کیه کدا ده لیت:

گه دای باره گاهی نه و، نه گه ر نه مبر، نه گه ر وه زیر

فیدایی عیزز و جاهی نه و، نه گه ر غه نی، نه گه ر فه قیر

مه برسه خه رقی عاده تی شه هه نشه هی فه له که سه ریر

نه گه ر له فه یزی نه و نه پی، دوو هو فقه جو و یه که چتیر

چلۆن له رۆژی خه نده قا کیفایه تی هه زار نه کا (بئخود، 18:1400)

شاعیر لیره دا باسی نه وه ده کات، نه مبر بیت یان وه زیر، نه و ده بیت له باره گاهی نه ودا گه دای بیسه ت بیت، نه بیت خۆت فیدا بکه یه ت، ده و له مه ند بیت یان فه قیر، له عاده تیک مه برسه که تیدا به یامبه ر فه له که بو ته ته ختی حوکمرانی و پاشایه تی بو ی، نه م تابه ته مند یانه وای کردوه به ره که ت له ده ست و زمان و ژیانیدا وینه ی ده ریا شه پۆل بدات، چونکه به دوو هو فقه جو و چتیریک، له غه زای خه نده قا نانی هه زار له یارانی داوه، کاتیک که خو ی خوار دنه که به ده ستی پیروزی تیبکات، ئیتر شتی خاریقول عاده ش ده بیته ناسایی. دیاره نه م شاعیرانه هیند عاشقانه دوان و لیراوانه به یامبه ریان خو شو یستوه که له لای نه و بونیان نه گه ر درک و دال نار هتیش بیت، پیخو شتر بوو له وه ی له باخ و جه نه تی له ژماره نه هاتوشدا بن، بو نمونه له دیریکدا بئخود ده فه رمو یت:

نه ی ساحه تی سه د جه ننه ت ده شتی عه ره بو ستانت

ناده م به هه زار گو لشه ن یه که خاری موغه یلانت (بئخود، 31:1400)

یه که درکی داریکی درکوی که موغه یلانه، شاعیر نایدات به هه زار گو لشه ن، نه م خو فیدا کردن و خو شو یستنه ده گاته لوتکه کاتیک شاعیر باس له که ی خو ی ده کات به رامبه ر نه وه ی که ی توانای وه سفی به یامبه ری هه یه نه م نالائیقه، تا راده به که خو ی به هه یج وینا ده کات، به رامبه ر نه وه ی بتوانیت وه سفی خودا بکات، ده لی:

قورئانی نعوتی تو، خه تمی به به شه ر نانی

(بئخود) چیه یا حسسان، جبریله سه نا خوانت (بئخود، 32:1400)

دوا وه سف گه لیک جوراو جو و وینا کردنیکی تابه تی، رو له شاعیری تابه تی به یامبه ر که سه سانه ده کات، ده لیت قورئان که گه وره ترین مو جیزه ته، باس کردنی به به شه ر نایه چ بگاته نه وه ی مرو ف بتوانیت خه تمی نبوه ت بکات، منی هه یج چۆن ده توانم وه سف بکه م، له کاتیکدا جبریل سه نا و وه سفی تو ده کات.

باری دووهم / پیغه مبه ر له شاعیری نو پی کوردیدا:

شاعیری شاعیرانی نه م سه رده مه به شیه وه کی به ریلو باس کردنه له سه رچاوه شاعیرییه کانی وه که (قورئان، فه رمو وده کانی پیغه مبه ر و سه ربورده ی پیغه مبه ران وه که له قورئاندا) باسکراوه و ده بیتریت. به کاره یئانه که یان لای زوری شاعیرانی نه م قوناه به شیه ی ناماده کراوه، له قوناه کلاسیکییه وه وه ریانگرتوه و دایانر شته ته وه، وینه ی شاعیری جو و جو ریان به ره مه یئناوه. ئیمه له م پارده به دوا ی نه و سه رچاوه شاعیرانه ده گه رین، که له ده فه کانی (پیره میرد و حاجی قادری کوی) دا ده بیتریت.

پیره میرد له ده قیکدا به ناو نیسانی (که نه هات) دا ده لیت:

هه رچی پیغه مبه ر خه به ری داوه

له باسی کاری دنیا و عوقباوه

فه رمووی نیشانه ی تیکچوونی جیهان

ببیا ورییه و زه عیفی ئیمان

زور که م نه مینئ نو ئیرو جه ماعه ت

له نه مانه تیش نه که ن خیانه ت

عیزه ت لای پیاوی زالم

قه در و ئیمانی نامینی عالم

بره و نه سینئ شه راب و قوما ر

مالگرا ن نه پی له شار و بازار

شاعیر ئاماژە بە فەرموودەکانی پێغەمبەر دەکات، بە نیشانه‌کانی روژی دواپی، سه‌بارت به‌وهی له ده‌وروبه‌رماندا ئەگوزهری و هه‌ستی پێناکه‌ین. بێگومان پێغەمبهران زووتر خوای گه‌وره‌ ناگاداری کردونه‌ته‌وه له پێشها‌ت و رووداوه‌کان به‌ تاییه‌تی پێغەمبەر (مه‌حه‌مه‌د د.خ)، هه‌روه‌ها شاعیر له‌ کۆتایدا به‌رده‌وام ده‌بێت و ده‌نێت:

پیاو به‌ ئەمری ژن نه‌چیت به‌رێوه
له‌ مه‌جلیسا نان ئەخۆن به‌ بێوه
پیاو دا‌ه‌نیشی و ژنان ئەگه‌رین
شهرم نامینی، ژن و پیاو هاوڕین

ئهمه نیشانه‌ی ئاخ‌ر زمانه
واده‌ی ده‌جال و فیتنه‌ی شه‌یتانه

رهم و به‌زه‌ی لای که‌س نامینی

هه‌ر که‌سه به‌شی خۆی نه‌فرینی (پیره‌مێرد، 2001: 60)
به‌م شێوه‌یه‌ کۆتایی به‌ ده‌قه‌که‌ی ده‌هێتی، شاعیر بۆ گه‌یاندنی په‌یامی شیعری سوودی له‌ فەرموودەکانی پێغەمبەر وه‌رگرتوه، ئه‌وه‌ شاعیره‌ هه‌ستی پێده‌کات، چونکه‌ شاعیران جیاوازن له‌ که‌سانی ئاسایی به‌زویی هه‌ست به‌ ناره‌حه‌تی و کێشه‌کانی ژيان و گۆرانکاریه‌به‌کان ده‌که‌ن. له‌ رێگه‌ی ده‌قه‌کانیانوه‌ ناسۆر و خه‌مه‌که‌یان بۆ خۆینه‌ر درده‌برن، هه‌روه‌ها یه‌کێک له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شاعیری رۆشنی‌ر پێشبینی کردنه، ئەگه‌ر چی می‌زویی ده‌قه‌که‌ می‌زویه‌کی کۆنی هه‌یه، به‌لام زۆریه‌ی رووده‌کان له‌ ئیستادا به‌ ئاشکرا هه‌ستی پێده‌کری‌ت و رۆژانه به‌رکه‌وتنمان ده‌بێت له‌ گه‌نیدا. یه‌کیکی تر له‌و شاعیرانه‌ی که‌ قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر و خوشه‌ویستی ئەو زاته‌ بوته‌ کانه‌گی ده‌قه‌کانی و له‌ به‌رهمه‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه (حاجی قادری کۆبی). به‌ له‌ ده‌قی‌کدا به‌ ناو‌نیشانی (دووسه‌د گونا‌هی هه‌به‌) دا ده‌نێت:

دووسه‌ت گونا‌هی هه‌به‌ خه‌لق با وه‌ جوودی که‌ریم
ئهمی که‌ داویه‌ ده‌یدا، چ رازی‌قیکه‌ که‌ریم

جودای باسی مه‌ که‌ فه‌سلی قابه‌ فه‌وسه‌ینت
که‌مانی ئەبرۆی تۆ بوو له‌ به‌زی خاسی عه‌لیم
خه‌لاتی عیزه‌تی (لولاک) و تاجی ((ارسلناک))
به‌سه‌ سانایی جه‌لال و جه‌مالی خولقی عه‌زیم
خولاسه‌ نیوی نبوه‌ت له‌ پاش ریساله‌تی تۆ
میسانی مارگه‌زیده‌ی موله‌ققه‌ به‌ سه‌لیم
به‌ به‌ر شیفاعه‌تی خۆتی ئەگه‌ر نه‌خه‌ی، حاجی

لیباسی که‌عه‌به‌ له‌ به‌ر کا ده‌بی بجیته‌ جه‌حیم (کۆبی، 2007: 76)

حاجی قادری کۆبی له‌ سه‌ره‌تای ده‌قه‌که‌دا له‌ دوو شویندا ناوی (که‌ریم) ی به‌ کاره‌یناوه‌ به‌ واتای جیاواز. دیری یه‌که‌م (که‌ریم) به‌ واتای (خودا) یه‌کیکه‌ له‌ ناوه‌کانی خودای گه‌وره، (که‌ریم) ی دیری دووم به‌ واتای به‌خشنده‌ی دیت، که‌ باس له‌ رهم و به‌زی و به‌خشنده‌ی خودای گه‌وره‌ بۆ به‌نده‌کانی ده‌کات. له‌ ناوه‌راستی ده‌قه‌که‌دا ستایشی پێغەمبەر ده‌کات، فەرموودەکانی خودای کردووه‌ ته‌ مه‌زنترین به‌لگه‌ بۆ شکۆمه‌ندی و ته‌واوه‌تی بیکه‌م و کورتی پێغەمبەری ئیسلام (مه‌حه‌مه‌د د.خ)، وه‌ک قه‌لبیکی ئاماده‌ ته‌م و ینه‌یه‌ی له‌ فەرموودەکانی خوداوه‌ وه‌رگرتوه، چونکه‌ "گوزارشتی (لولاک) ئاماژه‌یه‌ به‌ هه‌دیسێکی قودسی (یا مجد و عزتی و جلالی لولاک ما خلقت ارضی ولا سمائی)، خودا روو له‌ پێغەمبەرکه‌ی ده‌کات و ده‌نێت: (ئەگه‌ر تۆ نه‌بیتایه‌ ته‌م گه‌ردوونه‌م نه‌ ده‌خولقاند) "(حسین، 2008: 131)، هه‌روه‌ها گوزارشتی " (ارسلناک) ئاماژه‌یه‌ بۆ ئایه‌تی (107) ی سوره‌تی (الانبیا) (و ما ارسلناک الا رحمة‌ للعالمین)، ته‌م ئایه‌تیش بۆ ستایشی پێغەمبەر، واته‌ (ئیمه‌ تۆمان ته‌نیا بۆ سۆز و میهره‌بانی خه‌نک ناردوه‌) "

له‌ کۆتایی ده‌قه‌که‌دا دیسانه‌وه‌ حاجی ئاماژه‌ به‌ رهم و به‌خشنده‌ی خودای گه‌وره‌ ده‌کات، داوا ده‌کات له‌ خودای بالا ده‌ست بیخاته‌ به‌ر شیفاعه‌تی و خۆی و جوړیک له‌ ملکه‌چی بۆ خوای گه‌وره‌ درده‌بریت، ئەگه‌ر بێت به‌ هانا‌یه‌وه‌ نه‌چیت و له‌ تاوان و گونا‌هه‌کانی خۆشه‌ن‌بیت، پۆشاک‌ی مالی خودایشی له‌ به‌ر بی هه‌ر شوته‌که‌ی جه‌ه‌نم ده‌بێت.

پاری سی‌یه‌م / پێغەمبەر له‌ شیعری هاوچه‌رخدا:

یه‌کیک له‌ ره‌گه‌زه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی هۆنینه‌وه‌ی شاعر سه‌رچاوه‌ی شیعریه‌یه‌، له‌م قۆناغه‌دا شیعری ئایینی به‌ به‌راورد به‌ قۆناغه‌کانی تری شیعری کوردی گۆرانکاری به‌سه‌ردا ها‌تووه، ئەمه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ قۆناغی شیعری هاوچه‌رخدا، ئەده‌بیاتی کوردی نه‌که‌وتیته‌ ژێر کاریگه‌ری ئەده‌بیاتی فارسی و عه‌ره‌بی به‌و شێوه‌ی روونه‌ی که‌ له‌ قۆناغی شیعری کلاسیکدا ده‌بێت. بۆیه‌ به‌ ده‌گه‌من ناوه‌رۆکی ئایینی لای شاعیرانی هاوچه‌رخ ده‌بێت، ئەگه‌ر هه‌شبیت به‌و شێوه‌ی نییه‌ و زیاتر لای ئەو شاعیرانه‌ ده‌بێت که‌ باگراوه‌ندیکی ئایینی، یاخودی به‌روره‌دی ژینگه‌یه‌کی ئایینیان هه‌یه. نموونه‌ی ئەم

قۇناغەمان دەقەكانى (كۆسارى²) بە وەرده گرین. دەقەكانى تەئییە لە خواپەرستی، خۆشەویستی پیغمبەر و سیفاته بەرزەكانى ئەو زاتە گەورەیه، زۆر بە روونی لە دەقانی (كۆسارى) شاعیردا دەبیریت. خۆشەویستی خۆی لەم دەقەدا بە ناویشانی (شەبەقی سەرفەرەزى) دەرده بریت و دەئیت:

بە ئى محمدى سەرور
ئەى بە راستى وىستى دادپەرور
بازى سەخت دەگرەمە بەر
گەر بەنوئىل جەرگم پیننە دەر

بە ئى محمد جەنگاور
ئەى دارى رۆچووى بەسەمەر
بەرى ئەستەمت دیمە دەر
تا دوا هەناسەم دیتە دەر

لەم دەقەمانى سەرورە شاعیر بە زمانیکى سادە و ئاسایى خۆشەویستی و گیان فیدایى خۆى بۆ کۆتا پیغمبەر دەرده بریت و لە دیرەكانى سەرورەدا بە (سەردار) وەسفى دەکات و لە کۆپلەكانى کۆتايدا بە (جەنگاور) داناو و ئاماژە بە سیفاته بەرزەكانى وەك (راستى و دادپەرورە) لە دەقەکانیدا دەکات، پاشان شاعیر بەردەوام دەبیت لە وەسفکردن و دەئیت:

بە ئى محمد بە خەبەر
نێردراوى خودای بەزەفەر
ئەمنم شوتین کەوتەى کۆل نەدەر

تا جوانا و لەرووم دیتە دەر (كۆسارى، 1998: 10 _ 11)

لەم دەقەى سەرورە كۆسارى شاعیر جەخت لەسەر پیغمبەر بوونی (محمد) دەکات، کە نێردراوى خودای بالادەستە بۆسەر زەوى. هەست و سۆزى خۆى بۆ ئاینى ئىسلام دەرده بریت سوربوونى خۆى لەسەر ئاینى ئىسلام تا کۆتایى تەمەنى بە روونی لە دەقە کەیدا بۆ خۆینەر ئاشکرا دەکات. یەکیكى تر لەو شاعیرە هاوچەرمانەى کە بە شێكى سەرەكى بەرھەمەكانى بۆ خۆشەویستی خودا و پیغمبەر محمد (د.خ) تەرخانکردو، (ئەحمەدى موفتى زادە³) یە. یەکیكى لەو دەقە جوانانەى، کە سەرتاپا پرە لە خۆشەویستی و ژيانى پیغمبەر بە ناویشانی (ژيانى مندالى حەزەرەتى موحەمەد(د.خ) ه)، دەئیت:

موحەمەد هەتیو و بیکەس
لە جیى هەموو کەس باپیرى هەس
ئەویش براو هیز لە دەست و یی
ئەبى موحەمەد هەول با بگا یی
زوتریش هەموو مال و سامانى
لە رپی نەزەرە کەى بوو بە قوربانى
بۆ پاسای خۆنى رۆلەى نازدارى
دۆراندی هەموو دارو نەدارى

(ئەحمەدى موفتى زادە) لەم دەقەى سەرورە زۆر هەقى داو بە بیری دەقەکە، بە پیتی قۇناغەكانى تەمەنى پیغمبەر محمد (د.خ) زۆر جوان وەسفى دەکات، بە شێوێکى جوان وەسفى ئەو ژيانە چەرەسەرى و سەختەى محمدمان بۆ دەگێریتەو، بە زمانیکى شیعری ئاوازدار، خۆینەر بە خۆیندەوێ دەقە کە یان گوێ لێگرتنى، هەست و سۆزى ئەخروشیی. شاعیر وەك چیرۆک نوسى مامەلەى لەگەڵ دەقەدا کردو، بە شێوازی چیرۆک ئامیز ژيانى هەژارى و پى نازى پیغمبەرمان (د.خ) بۆ دەگێریتەو.

شاعیر بەردەوام دەبیت و لەسەر گێرانهوێ سەرگوزەشتەى ژيانى محمد(د.خ) و دەئیت:

ناچار موحەمەد هەر لە مندالى
هەر لە تەمەنى پینج و شەش سالى
کەوتە سەر شانى بارى ئەسیری
بۆ داژيارى خۆى و باپیری
پىخاوس ماندو بە شاخانەو
لە تەك بەرغولا و بە شوین رانهو
كاتیکیش لە کيو بۆ مال بێتەو
خوا خواپە تاوى جەسیتەو
لە بیری ئەجى دركى دەس و پای

² كۆسارى: خدر محمد رەشىد، ناسراو بە (كۆسارى) لە سالى (1967) لە شارى رانییه لەدايك بوو، لەسالى (1987) یەكەم شیعری بەناوى (نیگارى خودان) نوسیو، راپرینه مەزنەكەى سالى (1991) كاریگەرەكى زۆرى هەبوو لە سەر شاعیر و بەهرى شیعری كۆسارى زیاتر گەشاندو. لە (27ى كانونى یەكەمى 1993) كۆچید وایكردو

³ ئەحمەدى موفتى زادە كورێ مەلا محمودى موفتى كورێ مەلامە مەلا عەبدولای دى شەبە، لە سالى (1932) زابى لى شارى سنە لى دايك بوو بىرۆكەى كوردنەوێ زانكۆى سنە لەلایەن ئەحمەدى موفتى زادەو دانراو، زانابەكى ئاینى بوو 1978 مەكتەبى قورئانى دامەزراندو. 9-2-1993 كۆچید وایكرد.

ماندویتی ههیه له جیاتی لای لای
ناواهی سهخته بۆ موحه ممه د گیان

ئیتیر ئه و له کۆی و یاری مندانان؟ (موفقی زاده، 2022: 46-47)

موحه مه دیک مه حروم له ناز و خۆشه و یستی دایک و باوک، ژیانیک پر له شه که تی و دهست و پی پر له درک و ههست نه کردنی به نازار له تاو ماندویتی، ئه زموونی ژیانکردنی پیغه مبه ره. شاعیر تا وه کو کۆتایی دهقه که بهم شیوهیه دۆخی و ژیانی بۆ خۆتیه ره ده گپرتیه وه. به شیوهیه که سه رهنجی خۆتیه ره راده کیشیت و تا کۆتایی که مه ندکیشی ده کات.

بهشی دووهم / رهنگدانه وهی پیغه مبه ره له شاعیره کانی شیخ ئه حمه دی شاکه لیدا:

پیغه مبه ره له دهقه کانی (ئه حمه د شاکه لی) دا، به روونی ده رکه ویت، ده توانین گرنگترین ده رکه وته کانی پیغه مبه ره، له خواره وه به چه ند خالیک ده ستنیشان بکهین:

یه کهم / خۆبه کهم زانین له به رامبه ره پیغه مبه ره:

شاعیر له م کۆپله شاعیره دا زۆر وینه مان پیشان ده دات، گرنگترینیان وینا کردنی خۆیه تی وه که سیک خاکی و خۆ به که مزان به رامبه ره پیغه مبه ره. له سه ره تایی کۆپله که دا ده لیت، من که سیک روو ره شم له به رده م دیوانی تۆدا، دیوانیک که ته نها مرۆفه پاکه کان تبایدا جیکه یان ده بیتته وه، به لام له گه ل ئه وه شدا که روو ره شی به شمه خۆ هه یج نه بیت، ئه و خوارده نه پر فه یز و به ره که ته ی که جه نابت ده یخۆیت و تۆزیک یان ریزه یه کی ده میتیتته وه، ته نها ئه وه خوارده نم بیت من به وه قایلیم. شاعیر ده لیت:

یا رسول الله ئه گه ر چی روو ره شی دیوانی تۆم

گه ره بزم خۆ هه یج نه بی ریزه خۆری خوانی تۆم (شاکه لی، 2009: 35)

به رده وای شاعیر بۆ لوتکه له خۆ به کهم زانین به رامبه ره په یامبه ری خودا هانی ده دات و ده لیت:

من که روو زه رد و زه عیف و زامداری غه فله تم

نا ته واوم، نا ره وایه، چۆن بلیم قوربانی تۆم (شاکه لی، 2009: 35)

دوای ئه وهی شاعیر به روو ره ش و ریزه خۆری پیغه مبه ره خۆی وینا کرد، ئینجا له دیری دواتر دا ده لیت: سه ره رای ئه و هه موو چواندنه ی خۆی به زه لیلی و وینا کردنه، چۆن بتوانم خۆم قوربانی تۆ بکه م ئه ی پیغه مبه ره، که نا ته واوم، روو زه رد، که روزه ردی نیشانه ی مرۆفی نه خۆش و نا ته واوه، پی وایه ئه م زامی بئنا گای و غه فله ت دایو شیوه ئیتیر چۆن بتوانیت خۆی به قوربانی زاتیک بکات که سه رچاوه ی نور و رونا که به.

دووهم / خۆ چواندن به سه گ:

ئه م خۆ چواندنه به سه گ له زۆریه ی شاعیره کانی دا دووباره ده بیتته وه، شاعیر ده لیت، سه هووم کرد، غه له تم کرد، ناماقولیم کرد، شتیکی له عاده ت ده رچووم کرد، که خۆم کرده سه گی کیوی تۆ، واته شاعیر وینا کردنی خۆی به سه گ له به ره ده رگی پیغه مبه ردا به سه هوو و ناماقولی داناوه، شاعیر ده یه ویت بلیت من که مم، بچوکم، تا راده یه که که گه ره عه تا بفرمویت و بکه یه ت به سه گیک مویلیس و فره مان پیکراو، له به ره ده رگا و ئاستانه که ی تۆدا ئاماده و حازرم هه موو کات:

سه هووه، ناماقوولیه خۆم کرده که لبی کوی تۆ

چۆن سه گیک مویلیس ئاستانی تۆم (شاکه لی، 2009: 35)

یان ده لیت:

گه ره له ریگه ی ره وزه دا پام هه ل که وئی

تاجی شاه ی بی به هایه نامه وئی

چه ند موشتاقم بلوریم له وئی

وه که سه گیک لاتی و برسی چه ن شه وئی (شاکه لی، 2009: 46)

نوسه ره خۆی وه که سه گ وینا ده کات و لوره ده کاته پیشه ی خۆی، ته نانه ت وه که سه گیک لاتی و زه ردۆله و برسی، ته نها له به ره ته وه ی بگاته ره وزه ی پیغه مبه ره.

سێیه م / ئومید به لوتفی په یامبه ره:

له م دیره دا باس له ئومید ده کات و خۆی به راوردی ئه و سه گه ده کات که له گه ل هاوریانی ئه شکه و تدا بووه، ده لیت من له و سه گه ئومیدم زیاتره، له به ره ته وه ی من توله سه گیکم، توله سه گ واته بیجووی سه گ، شاعیر ده لیت: من هیشتا پله م نه گه شتوته ئه وه ی بلیم سه گی ته واوم له به رده م ئاستانه که ی تۆدا، به لام له به ره ته وه ی بیجووه سه گیکم و له به رده رگی تۆدا راوه ستاوم، ئه و ئومیدم زیاتره به ره به خشنده یی خودا بکه وم:

له و سه گی ئه سحابی که هفه من ئومیدم زیاتره

بۆ ئه وه من توله هه لتوو تا وه که ی ده ربانی تۆم (شاکه لی، 2009: 35)

یان ده لیت:

ئه ی شه فیعی ده شتی محشه ره فه یز به خشی مورسه لین

گۆشه یی چاوت له من بی رحمه للعالمین (شاکه لی، 2009: 41)

ئومید بوونی شاعیر به په یامبه ره زیاد ده کات و ده لیت، له رۆژی مه حشه را، به گۆشه یی چاوت سه یریکم بکه، ئه ی ئه و که سه ی که سه رچاوه ی ره حمه نی بۆ هه موو جیهانیان، تۆ که له و رۆزه دا په یامبه رانی تریشچاویان لیته، له بیرم نه که ییت و ئومیدی رزگاریم به تۆیه.

چواره م / خۆفیدا کردن بۆ پیغه مبه ره و یارانی:

ئه ی فیدای ئه و خا که بم ئه سحابی تۆ پیا ئه چوو

گیان فیدای سدیق و فاروق و عهلی و عوسمانی تۆم (شاکهلی، 2009: 35)

شاعیر ئەمجاره له گۆشهیه کی جیاوازتره وه دیتته وه کایه وه به گیان و خود فیداکردن له رینگه ی پیغه مبه ر و یارانی به گۆ دیت و ده ئیت من فیدای خۆت بم که هیچ، ته نانه ت فیدایی ئەو خاکه بم که یارانتی پیاده چوو، یارانیک که له کاتی ته نها بوون و پشتتیکردنی که س و کاری، بوو بوونه هه موو که سی و وهک په روانه له دوری بوون، دواتر ده ئیت فیدای ژوار سه رباره بیوتنه که ی تۆ بم که توانیان وینه ته خلاقیه نه مره کانی تۆ له ژیانیان بنه خشین، نه وانیش (ئەبو بیکه ر و عومه ر و عوثمان و عهلی) ن. یان له دیرتیکی ترده ده ئیت، خودا من هه موو گیان رۆحم ئەبه خشم به م پیغه مبه ره، دیاره خۆ فیداکردن له ئەده بیاتی عیرفانیدا که مورید بۆ شیخه که ی ده یکت به شیخه که ی فیدا ده کات، چونکه ده زانیت شیخه که ی و مه عشوقه که ی که پیغه مبه ری خودایه، شیفاعه ت ده کات و داوای لیخۆشبوون ده کات بۆ گوناهاکاران و ده ئیت:

ئهی خودا بم به خشه به م پیغه مبه ره

وا شه فیعی موزن بانی مه حشه ره (شاکهلی، 2009: 46)

پینجه م / شیوه ی په یامبه ر:

لهم به شه باندنا شاعیر روده کاته وه سفی شیوه ی پیغه مبه ر و باس له وه ده کات چۆن ئەم شیوه یه چۆن بوته ده رمان بۆ ئەم، مایه ی رزگاریه بۆی، ده ئیت: ئهی ده رمانی ده ردی فیراقت (له زاراوه ی عیرفانیدا مه به ست لێ ده رچونی رېنواره له نیشتمانی ئەسلی خۆی) (شوان، 2010: 262)، که گه شتم به سیمای تۆ ئیتر گه رامه وه بۆ نیشتمانی مه عشوق و ره بت بومه وه له گه لی. عیلاج و شیقای که سی بینه وایه گۆشه ی ئیمای (بریتیه له گفوتگۆیه کی بێ ئاماژه و ده سه وازه) (شوان، 2010: 46) تۆ، واته تۆ به س لایه کم لیبکه ره وه و هیچ مه لی، به بینی سیمات عیلاجی هه موو ده رده کانم ئە که ی:

ئهی ده وای ده ردی فیراقت رابیتته سیمای تۆ

وه ی عیلاجی بێ نه وایه گۆشه ی ئیمای تۆ (شاکهلی، 2009: 38)

یان ده ئیت:

پای تۆ گه ر بێ به سه رما تاجی شاهنشاهییه

چی له پاشایی بکا ده رویشه که ی ده رگای تۆ (شاکهلی، 2009: 38)

شاعیر لێردها پیتی پیرۆزی پیغه مبه ر ویتا ئەکا به وه ی گه ر ئەم سه ری له سه ر عه رز بیت، له به رامبه ردا تاجی پاشا و مه لیکه کانی بده نی ئەوا شاعیر ئەوه هه لده بژیت، که پیتی پیرۆزی پیغه مبه ر به سه ری بکه ویت و سه ری بگانه خزمه ت پیتی مه عشوقه که ی، خۆی جواپی خۆی ده داته وه و ده ئیت چی له پاشایی بکات که ده رویشی ده رگای تویه، ده رویش پیتی مه عشوقی لا مه به سه ته نه ک تاجیکی پیرۆخی پاشایه تی. ئەمه ییش جۆرنیکه له لوتکه کردن له شیعردا، که شاعیران هانای بۆ ده بن .

شه شه م / شه رمکردن له پیغه مبه ر:

شه رمی بکه له عیزه تی دینی محمه دی

ئهم عه ییش و نۆشه تابه که ی و به رگی ئەتله سی (شاکهلی، 2009: 47)

شاعیر هه ر ئەوه نه یه خۆی شه رم لهم زاته به فه ره بکات، به لکو هه م وه ک قسه له گه ل خۆی و هه مییش بۆ خۆینه رانی ده ئیت، عه ییش و نۆش و خۆش گوزه رانی چی له به رگ یان له خواردن و خواردنه وه تا که ی، شه رم بتانگه ری، له عیزه ت و گه ره پی و به هیزری دینیک که مه حمه د په یامه پینه تی.

حه وته م / به خشنده پی پیغه مبه ر:

به خشنده پی پیغه مبه ر یه کیکه له و بابه تانه ی که گه ر له سه ر نبه ت قسه بکه یین و بنوسین، ناکری له سه ری نه وه ستین، به خشنده ییه. شاعیر زۆر جار ئەم ئاکاره ی پیغه مبه ر لهم دوو دیره دا رونده کاته وه و ده ئیت:

کی له ده رگای تۆدا مه حرووم و بی به ش ماوه تۆ

که س نیه مه ئیووسی نان و خوانی خوا پینداوی تۆ

خوانی خوا پینداوی تۆ بۆ خواجه مه علوم ساییته

حاته می چی، ماته مه بۆ مه جمعه ی ئەعیدایی تۆ (شاکهلی، 2009: 38)

واته، هه ر مرۆفیک هاته وته به ر ده رگای تۆ که ی بیبه ش بوه، که س وه ئویس و زه لیل نه بوه له سه ر نان و خوانی تۆ خواردبیتی، لێردها شاعیر ده ئیت ئەو خوانه ی تۆ ئەیه خشی دیاره که بۆ خواجه و ئەمه ش بابه تیکی چه سپنراوه، حاته م⁴ کیه؟ که شاعیر مه به ستی حاته می سه خی ته بیعه تی مه به سه ته، خه لک و کۆمه لی دوژمنه کانی تۆ ماته م و گریان و زاریانه که ناتوان وه ک تۆ به خشنده بن.

هه شته م / پیغه مبه ری ره حمه ت:

پیغه مبه ری خودا، به شاهیدی ئەو مه عشوقی حه قیقیه له که لای قورئاندا ناوه ینراوه به ره حمه ت و به خشنده پی بۆ ته وای جیهانیان. شاعیر ئەم بابه ته زۆر به وینه یه کی هونه رمه ندانه و ئیمانیانه ویتا ده کات و ده ئیت: ئهی پیغه مبه ر تۆ سه رۆکی ئەو که سانه ی که ئەتوانن شیفاعه ت بکه ن بۆ ئەوانی تر، منیش بچوکی ته وای مو فلیسه کانم، لێردها مو فلیسی به مانای نه بوونی هیچ کرده وه یه کی باش هاته وه. دوا ی ئەم ویتا کردنه به پیغه مبه ری ره حمه ت ده ئیت: تۆ که دانیشتوو و ساحیتی عه رشی به رین و بیته ندازه ی، نمی ره حمه تم ئەوی، بۆ ئەوه ی رزگام بی.

تۆ ره ئیسی شافعین و من ئەنپسی مو فلیسین

ره حمتی ئەی تۆ جه لیسی ساحیتی عه رشی به رین (شاکهلی، 2009: 41)

یان ده ئیت:

⁴ حاته می ته ی: شاعیرێکی ئەده بیاتی عه ره پی سه رده می جاهیلی بووه، به به خشنده پی و لیبورده ی ناسراوه. (کاشفی، 1395: 25)

"شاکهلی" شوومی گوناھی نایه ته هدد و حهساو

لوتفی تویه گهر نه جاتم بی له دهس "بئس القرین" (شاکهلی، 2009: 41)

لهم دیردا باسی گونای له ژماره نه هاتوی خوی دهکات، که چند بیئنه ندازه زوره، وهک زوره له هه مانکاتیشدا شوومه و بوه به توشیه وه، به لام له رهحمت بیئومید نیه و دهلیت: لوتفی تویه وهنده گه ورهیه که گهر پیم بگات رزگاریم بۆ هاتوه و نجاتم ده بیت له (بئس القرین). واته (هاوهلی به دبه خت) (مهحمود، 2012: 779) چهند گونا هبار بم شه فاعهت و لوتفی تویه داواکردن و رزگاریم هیشتا له سه ره وهیه.

نویه م: بوون لای پیغه مبه ر وهک نور و روشنایی:

مهحوی ئەم وینهیه بۆ ئیمه دهگوازیتته وه کاتیک یاران له گهلی ژیاون و شوقی رهفتار و میهره بانی و جوانیه کانی پیغه مبه ر داویتی له یاران و ئەوانیش که وتونه ته سه ره هه مان خولگه و هینده له ئەو چوون، غه ربیتیک که تازه هاتوه ته مه دینه وه وای زانیوه ئەم شاریک ناسایی نیه به لکو شاری پیغه مبه رانه. شاریک که چ له پۆشاک و جلوه رگ، چ له خواردن و خواردنه وه، چ له مامه له و په یوه ندی، هه ره ها له مامه له ئەخلاقیه کانی شدا هه موویان وینه ی پیغه مبه ریان گرتبوو، مهحوی ده فه رموت:

به نوری عه کس پیغه مبه ر ئەوه نده مونه کس بووبون

غهریبی تازه هاتوو دهیوت، ئەمه پیغه مبه رستانه

شیخ ئەحمه دی ناو دلی گه رمیانیش جوان ئەم وینهیه دهگوازیتته وه و بۆمان به یان دهکات، هه ره که سیک شهوقیک، نوریک، رهحمتیک، سۆزیک توی بۆ بیت، ئیتر دلی ئەبیتته کانگی شوق و زیندویه تی ده به خشیتته وه. ئەک یه ک جار، به لکو سه د هه زار جار، که لیره دا ئەم ژماره ته نها بۆ پیوانه هاتوه و مه به ست لپی زۆری ژماره ی ئەو خۆزگانه یه ئەیخوازیت به وه که سانه ی که دلایان لای پیغه مبه ر. شاعیر بیئومید نابیت له وه شوقه و باس له وه دهکات ئە گه ر لای توی بیت ئەوا دلی فه ره ح و خۆشی ده بیتته ناسنامه ی، مه ولای من گه ر بگه مه پله ی بوون به پاشاش، هیشتا هه ره ئه سیری ئەو شهوقه م که بۆم ده نیرت.

شوق نارایه دلی هه ره که س که شوقی توی بی

سه د هه زار خۆزگه م به وانه ی وا دلی وا لای توی

لای توی "شاکهلی" ئەوسا فه رح به خشی دله

هه ره ئه سیره گه رچی میره شاهی من مه ولای توی (شاکهلی، 2009: 38)

دهیه م / وینا کردنی خود وهک بیزمانان:

کۆتا ده رکه وته، که له دیوانی ئەم پیاوه عاریفه ئیمانداره ناسکه وه ریده گرین، بریتیه له خۆچواندن به هه ندیک بیزمان، وهک نمونه ی بیئوانایی خوی پیشاندانی هیزه له بن نه هاتوه که ی مه عشوق. شاعیر زۆر زمان زانانه دیت گۆ و خوی وینا دهکات. سه ره تا باس له وه دهکات که س نه هاتوه ده ری بکات له ناکه سی، گه ره وه ی بکریا ه ماچی خاکی به ربیتی ده بیت بکریت له جیکه ی دهستی، به وردی به م دیره ی شاعیر باسه له نه بون به ناکه س و گه ره هه ره که سیک ده ری کردی له ناکه سی، ده بیت چۆن ریزی لیبرگیت. له دل و دهرونا ده ری بیکه سی ده ربکات، گه ره وا نه کات دیاره که به کیک له م جۆره ئاژه لانه. مرۆف چۆن ده بیت ئەوه نده درنده و له هه مان کاتیشدا ئەوه ی شتی لا گرنگ نه بیت ناسایی به لایدا بگوزهری. ئایا گه ره وایت، دوباره خوی یان که سی به رامبه ر به دیو و درنج ده شو به یئیت.

چی بکهم نه ما که سی که ده رم کا له ناکه سی

تا ماچ خاکی به ربیتی له جی ده سی

ده رکا له تویی ده روونی دلا ده ردی بی که سی

بۆ تۆ سه گی، نه چه قه لی، نه گورگی، نه که رگه سی

به سیه درنده گی، ده به سی بی برده گی

دیوی، درنجی، به دی، یاله گروهی سه ره مه سی (شاکهلی، 2009: 47)

ئه نجام

1- له ده دبیا تی کوریدا له قونای شاعیری کلاسیکی و نوپی کوریدا، شاعیری ئایینی و عیرفانی پیگه یه کی گرنگی و به رچاوی هه بووه، به به راورد به قونای شاعیری هاوچه ری کوردا.

2- لیره وه ده گه یه نه وه ئه نجامه ی شاعیری ئایینی له ده قه کانی (ئه حمه د شاکه لی) یدا، پیگه یه کی به رزو گرنگی هه یه، شاعیر به سه رچاوه یه کی شاعیری گرنگی زانیوه، ئەم گرنگیدانه و به رودانه ده گه ریتته وه بۆ ئەو باگراوه نده ئایینی عیرفانه ی که له ژینگه خیزانه یه که یه وه بۆ ماوه ته وه.

3- شاعیر هه ولی داوه له هه مو رووه کانه وه وینای پیغه مبه ر له شاعیره کانی بکات، چ وهک که سایه تی، چ وهک رهفتار و یان وهک شپوه ی پیرۆزیان.

4- خانیکی گرنگ له م توپزینه وه یه دا پیگه یه شتوین، بریتیه له خۆ بچوو کردنه وه بۆ مه عشوق، که بریتیه له پیغه مبه ری خودا له لایه ن عاشقه وه، که شاعیره، ئەویش تا راده ی خۆ کردن به سه گ.

سه رچاوه کان:

- 1- ابن کنیر، اسماعیل بن عمر (2014)، ته فسیری ابن کنیر به کوردا، وه رگیزانی: علی حاجی عبدالله پرسی، به رگی چوارم، ناوه ندی رۆشنییر، سلیمان، چاپی دووم.
- 2- امین، برهان مجد (2020)، له سایه ی فی ظلال، به رگی دووم، چاپی دووم.
- 3- امین، برهان مجد (2020)، له سایه ی فی ظلال، به رگی شه شه م، چاپی دووم.
- 4- امین، برهان مجد (نیه)، ته فسیری ئاسان، پیندا چونه وه: لیژنه یه ک، چاپی دووم.
- 5- بیخود، مه حمودی موفقی (1400)، دیوانی بیخود، کۆکردنه وه ی: مه لا که ریم، محمه د، ده رگای چاپ و بلاو کردنه وه ی کورده ستان، سنه، چاپی یه که م.
- 6- پیره میرد، توفیق محمود (2001)، دیوانی پیره میرد، کۆکردنه وه و ساخ کردنه وه ی: کۆمه لێ نوسه ر، چاپی یه که م، چاپخانه ی خاکی، سلیمان.
- 7- حسین، جه بار ئەحمه د، (2008)، ئیستاتیکی ده قی شاعیری کوردا (1970_1950)، چاپی یه که م، ده رگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمان.

- 8- زاده، نه‌حمه‌دی موفقی (2022)، نمی له ره‌حمه‌ت، چاپی دووهم، خانه‌ی چاپ و بلاوکراوه‌ی چوارچرا، سلیمانی.
- 9- سید القطب، ابراهیم حسین الشاذلی (2015)، ته‌فسیری جزء التبارک له فی ضلال القران، وهرگیترا: بورهان مجد امین، کتبخانه‌ی تیشک، سلیمانی، چاپی یه‌که‌م.
- 10- شوان، ئیبراهیم نه‌حمه‌د (2010)، فره‌ه‌نگی سؤفیان‌ه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر، چاپی یه‌که‌م.
- 11- عبدالعزیز، عثمان (2010)، ته‌فسیری قورئانی پیرۆز، به‌رگی شه‌شه‌م، چاپی دووهم، بیروت
- 12- عبدالعزیز، عثمان (2010)، ته‌فسیری قورئانی پیرۆز، به‌رگی هه‌شته‌م، چاپی دووهم، بیروت
- 13- غه‌ریب، ته‌حسین حه‌مه (2012)، رۆچی حکمه‌ت و نوری عرفانی مه‌حوی، چاپی دووهم.
- 14- غه‌ریب، ته‌حسین حه‌مه (2019)، نه‌ده‌ب وه‌ک رزگار (بئخود)، به‌رگی هه‌وته‌م، چاپی یه‌که‌م، کتبخانه‌ی گه‌شه‌ بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.
- 15- کاکه‌پی، هاشم عاصی (2009)، دیوان و یاداشتی شیخ نه‌حمه‌دی شاکه‌لی، چاپی چوارهم، که‌رکووک.
- 16- کۆساری، خدر (1998)، بورکانی شیعر، چاپی یه‌که‌م، به‌ بێ ناوی چاپخانه، هه‌ولێر.
- 17- مه‌حمود، نه‌حمه‌د کاکه (2012)، ته‌فسیری پامان له‌ مانا و مه‌به‌ستی قورئان، چاپی سێیه‌م.
- 18- مه‌حوی، مه‌لا موحه‌مه‌دی کوری مه‌لا عوسمانی بانخی (1391)، دیوانی مه‌حوی، لیکۆلینه‌وه‌ی: مه‌لا عبدالکریمی موده‌ریس و موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپخانه‌ی ئانا، چاپی یه‌که‌م.
- 19- موده‌ریس، مه‌لا عبدالکریم (1389)، ته‌فسیری نامی، ناماده‌کردنی: موحه‌مه‌د علی قه‌رده‌اغی، بلاوکراوه‌ی کوردستان، سنه، به‌رگی دووهم، چاپی یه‌که‌م.
- 20- موده‌ریس، مه‌لا عبدالکریم (1389)، ته‌فسیری نامی، ناماده‌کردنی: موحه‌مه‌د علی قه‌رده‌اغی، بلاوکراوه‌ی کوردستان، به‌رگی شه‌شه‌م، چاپی یه‌که‌م، سنه.
- 21- میران، شاره‌زا، سه‌ردار حمید-که‌ریم مسته‌فا (2007)، دیوانی حاجی قادری کۆچی، شاره‌ کتیی میدیا، سنه.
- 22- سجادی، سید جعفر (1393)، فره‌نگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، انتشارات طهوری، ته‌رات، چاپ دهم.
- 23- کاشفی، حسین بن علی بیهقی واعض (1395)، رساله حاتمیه نوشته در (891 هجری قمری)، مقدمه و تصحیح و تعلیقات: باقر قربانی زرین، مرکز پژوهشی میراث مکتوب، چاپ اول.